PLENARA CONSILIULUI GENERAL AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

În ziua de 28 octombrie a avut loc plenara Consiliului General al UCFS, la care au luat parte membrii și membrii supleanți ai Consiliului General, președinții consiliilor regionale, secretari ai cluburilor sportive și alți activiști ai mișcării sportive, reprezentanți ai unor organizații obștești și de stat, antrenori și sportivi fruntași, activiști de partid, ziariști.

La plenară au luat parte tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R. și Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

Plenara a analizat munca organelor și organizațiilor UCFS pentru îmbunătățirea activității fotbalistice din țara noastră și a adoptat noi măsuri în acest scop.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul Alexandru Drăghici.

Plenara a hotărît să convoace cea de a II-a Conferință pe țară a Uniunii de Cultură Fizică și Sport în zilele de 2–4 martie 1967, cu următoarea ordine de zi :

1. Raportul Consiliului General al UCFS privind activitatea desfășurată în perioada 1962–1967. Sarcinile Uniunii de Cultură Fizică și Sport în vederea dezvoltării activității sportive de masă și de performanță și a pregătirii pentru participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice din 1968. Raportor – Anghel Alexe, președintele Consiliului General al UCFS

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie. Raportor – Coloman Maioreanu, președintele Comisiei Centrale de Revizie.

3. Raportul cu privire la modificarea Statutului Uniunii de Cultură Fizică și Sport. Raportor – Miron Olteanu, vicepreședinte al Consiliului General al UCFS

4. Alegerea Consiliului General al UCFS, a Comisiei Centrale de Revizie și a organelor de conducere ale federațiilor pe ramură de sport.

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ A FOTBALULUI NOSTRU!

În plenara Consiliului General al U.C.F.S. a fost prezentată o dare de seamă asupra stadiului de îndeplinire a planului de măsuri existent, privind îmbunătățirea activității fotbalistice. Plenara a apreciat pozitiv analiza făcută, iar din dezbateri au rezultat o serie de propuneri, concluzii și sarcini care au întărit măsurile preconizate, privind îmbunătățirea în continuare a activității fotbalistice.

Redăm în rîndurile care urmează o sinteză a dării de seamă a dezbaterilor și măsurilor inițiate, privind îmbunătățirea continuă a fotbalului nostru.

Ca urmare a măsurilor de pînă acum au fost obținute unele rezultate pozitive, atît în dezvoltarea bazei de masă a fotbalului, cît și în creșterea calitativă a fotbalului de performanță. **Numărul jucătorilor legitimați s-a mărit în perioada 1962—1966 de la 75 735 la 87 533, iar numărul antrenorilor a fost sporit în aceeași perioadă de la 537 la 1 092.**

Deosebit de pozitivă s-a dovedit îndeplinirea măsurilor privitoare la crearea centrelor de copii și juniori, reluarea — în colaborare cu Ministerul Învățămîntului — a campionatului școlar de fotbal, ceea ce oferă perspectiva organizării cadrului adecvat de pregătire sistematică a unui număr sporit de tineri jucători, condiție fundamentală pentru continua îmbunătățire calitativă a fotbalului nostru.

Desfășurarea activității competiționale din ultimii doi ani marchează prezența mai multor centre în lupta pentru locurile fruntașe în campionat, ceea ce dovedește un început de echilibru între capacitatea fotbalistică a regiunilor. Pitești, Craiova, Ploiești, Iași și alte orașe sînt exemple elocvente în această privință. **La aceasta au contribuit întărirea organizatorică a echipelor, îmbunătățirea procesului de instruire, promovarea mai curajoasă a talentelor tinere și stăvilirea tot mai hotărîtă a marii fluctuații de jucători de la o echipă la alta.**

Spre deosebire de trecut, **s-au intensificat contactele echipelor și tehnicienilor noștri cu formații fruntașe în fotbalul mondial, cu specialiști renumiți din țările cu fotbal avansat.** La cursurile de perfecționare organizate în ultimii doi ani cu antrenorii noștri au participat și specialiști de seamă de peste hotare, ca **Helmuth Schön** (R.F.G.), **Wade** și **Voosman** (Anglia), **Batteux** și **Boulogne** (Franța), **Piola, Ferrari** și **Bonizzoni** (Italia), **Gavrilovici** (R.S.F.I.), **Palfay** (R.P.U.) și **Vytlacil** (R.S.C.). Antrenorii și specialiștii români au fost trimiși la cursuri și simpozioane pentru documentare în țări cu fotbal avansat, iar la campionatul mondial din Anglia au fost trimiși 8 antrenori și specialiști români.

În scopul îmbunătățirii procesului de instruire a apărut în acest interval de timp manualul **„FOTBAL — joc și antrenament"** care a stabilit principiile orientării de joc și metodica de pregătire, iar de la 1 iunie a.c. a apărut revista **„FOTBAL"**, împlinindu-se astfel o veche necesitate a mișcării fotbalistice.

Aceste acțiuni au dus la acumularea de noi cunoștințe, la accentuarea prezenței noastre în actualitatea fotbalistică internațională și implicit la creșterea experienței antrenorilor și jucătorilor. De aici **au rezultat unele îmbunătățiri ale procesului de pregătire și abordarea de către fotbaliștii noștri cu mai multă încredere a jocurilor cu adversari renumiți, fapt deosebit de important.**

În ultimii ani, numărul întîlnirilor internaționale a crescut mult, iar valoarea adversarilor întîlniți a fost mult mai mare decît în trecut.

Situația comparativă a meciurilor susținute de reprezentativele noastre A, B, tineret și juniori ne arată că dacă în perioada 1960—1962 s-au disputat 35 de partide internaționale, între anii 1963—66 numărul acestora a sporit la 88. În prima perioadă au fost înregistrate 20 victorii, 3 jocuri egale și 12 înfrîngeri, iar în a doua perioadă 41 victorii, 19 meciuri egale, 28 jocuri pierdute.

Pe lîngă meciurile oficiale susținute în cadrul competițiilor F.I.F.A. și U.E.F.A., care ne-au pus în ultimii 3 ani în fața unor adversari de primă mînă **(Spania, Portugalia, Italia, Cehoslovacia, Real Madrid, Internazionale, Liverpool** și altele), au fost contractate meciuri amicale cu echipe mari de club sau reprezentative de țări ca **Uruguay, R. F. Germană, Portugalia, Ungaria, Vasco da Gama** și altele.

Se constată la o bună parte din antrenorii și echipele noastre **o îmbunătățire a procesului de instruire în sensul apropierii antrenamentelor de condițiile de joc, ca intensitate și volum, ca mijloace și conținut.** Acest lucru **se reflectă pozitiv în organizarea jocului, care se încadrează tot mai simțitor în principiile fotbalului modern.**

Federația română de fotbal **a manifestat mai multă grijă pentru calificarea și perfecționarea unui număr sporit de antrenori și arbitri,** pentru menținerea lor la curent cu tot ce este nou în fotbal. **De asemenea, a fost asigurată o mai mare stabilitate a antrenorilor** prin extinderea și respectarea contractelor de muncă la marea majoritate a echipelor de categorie republicană.

Biroul federal și Colegiul central de antrenori au manifestat preocupări susținute pentru pregătirea echipelor reprezentative, fapt oglindit în unele evoluții și rezultate bune obținute de acestea.

Cu toate realizările obținute, în activitatea fotbalistică continuă să se manifeste o serie de lipsuri care frînează îndeplinirea obiectivelor prevăzute în planul de măsuri și ca urmare întîrzie afirmarea mai consistentă a fotbalului românesc în arena internațională.

Instruirea și educația – factori hotărîtori în dezvoltarea fotbalului

Una din cauzele principale care întîrzie redresarea fotbalului nostru este nerespectarea procesului de instruire de către echipe, antrenori și jucători.

În pregătirea și evoluția unei bune părți a echipelor noastre **nu sînt respectate caracteristicile orientării în joc și metodica stabilită pentru realizarea acesteia. Jocul colectiv, constructiv, ofensiv și eficient nu constituie încă o preocupare permanentă și nu se realizează decît într-o mică măsură în antrenamente și meciuri.**

În loc să pună în centrul preocupărilor sarcinile ce decurg din această orientare, care impun o muncă susținută, sistematică, de perspectivă, toate în concordanță cu interesele generale ale fotbalului românesc, să se urmărească zi de zi creșterea tehnicității și capacității de efort a jucătorilor, îmbunătățirea continuă a organizării jocului în funcție de cerințele fotbalului modern, în loc să educe pe fotbaliști în spiritul muncii susținute, al răspunderii personale ce le revine în realizarea unui joc de calitate, unele birouri de secție și mulți antrenori limitează conținutul pregătirii și caută fel de fel de soluții de moment, în scopul strict al cîștigării meciului următor. Ca urmare, sînt perpetuate serioase lipsuri în evoluția fotbaliștilor și echipelor noastre. Astfel, în privința tehnicii (precizia paselor, preluărilor, conducerea balonului mai ales în viteză, precizia și tăria șuturilor la poartă din orice poziție) persistă încă deficiențe. Chiar jucători de categoria A cu o bogată experiență : **Voinea, Moldoveanu, Haidu, Stoicescu, Sorin Avram, Jamaischi, Adam, Petescu, Mițaru și alții manifestă lipsuri tehnice în execuții de bază.** Imprecizia execuțiilor tehnice în condiții de joc grevează asupra realizărilor principalei trăsături a orientării noastre, anume jocul colectiv-constructiv.

Din numeroase înregistrări, rezultă că **se irosesc faze de atac încă după prima pasă.** Preluările greșite și mai ales ratările nepermise din poziții favorabile fac ca jocul echipelor să fie adesea lipsit de spectaculozitate și mai ales de eficiență. Ținînd cont de condițiile fotbalului modern, cînd momentele favorabile finalizării se obțin mai greu, semnificația deficiențelor citate capătă o amploare deosebită. Cu mai mult calm și precizie, dinamovistul **Frățilă** (în jocul retur cu Internazionale, disputat la Milano) ar fi putut aduce una din cele mai strălucite afirmări ale echipei Dinamo. De asemenea, **Ion Ionescu** și **Pîrcălab,** în situații extrem de favorabile în meciul retur cu Cehoslovacia (la Praga), cînd scorul era 1—1, au ratat luarea conducerii de către echipa României, ceea ce ar fi putut schimba rezultatul meciului.

Toate acestea dovedesc că **jucătorii noștri stăpînesc cu dificultate balonul, mai ales în situațiile decisive.** Puțini dintre ei sînt capabili de execuții tehnice, sigure, subtile, atribute strict necesare în obținerea unui randament superior în fotbalul actual. În condiții statice sau desfășurate în ritm lent, execuțiile tehnice par satisfăcătoare. În schimb, efectuate în condiții de joc, purtate în viteză, pe spații restrînse, ele devin lipsite de precizie, de promptitudine și în ultimă instanță de eficacitate.

În mod cu totul deosebit trebuie subliniată o lipsă cu serioase repercursiuni asupra eficacității echipelor de toate categoriile și anume IMPRECIZIA TRASULUI LA POARTĂ. Aceasta este urmarea unor exersări unilaterale, puțin numeroase, în condiții lipsite de dificultate. **Deprinderea jucătorilor de a trage puternic și precis la poartă din orice poziție se impune cu necesitate.**

Lipsurile de ordin tehnic, enumerate mai sus, sînt, în primul rînd, consecința unui VOLUM REDUS DE MUNCĂ, AFECTAT PERFECȚIONĂRII TEHNICE, **precum și indolenței multor jucători în timpul antrenamentelor.** Urmărindu-se antrenamentele echipelor **Rapid, Dinamo București, C.F.R. Timișoara** și altele, se constată că lecțiile din ciclul săptămînal nu cuprind repetarea înlănțuită a principalelor procedee tehnice, conținutul antrenamentelor neavînd de la o zi la alta succesiunea logică necesară. În aceste condiții nu se asigură numărul repetărilor menite să ducă la consolidarea și perfecționarea continuă a complexelor tehnico-tactice. La aceasta concură și bagajul de deprinderi tehnice limitat pe care jucătorii îl au la încheierea junioratului.

Cu toate indicațiile metodice date de federație la consfătuirile din ultimii ani privind introducerea și repetarea îndelungată în antrenamente a unor acțiuni complexe, reprezentînd faze de joc, la multe echipe ca **Universitatea Cluj, Steagul roșu, C.S.M.S. Iași** și altele, acestea sînt programate cu totul sporadic.

Antrenorii folosesc frecvent repetări în condiții lipsite de dificultate, urmărind în principal reușita unei scheme șablon. Mulți antrenori nu au preocupări în direcția creării de exerciții tehnice noi, atractive, capabile să stimuleze interesul jucătorilor pentru continua lor perfecționare. Folosind exerciții simpliste, arhicunoscute de fotbaliști, antrenamentul devine **monoton, plictisitor.** Greșelile tehnice sînt determinate și de repetarea elementelor și procedeelor într-un regim de efort neconcordant cu solicitările intense, specifice fotbalului actual. Faptul acesta se datorește lipsei din antrenamente a exersărilor **în condiții de efort intens și maximal,** pauzelor prea mari între repetări, ca și exigenței scăzute manifestată de antrenori față de executarea întocmai a exercițiilor preconizate.

Lipsurile de ordin tehnic ale jucătorilor noștri își mai găsesc explicație și în faptul că **antrenorii minimalizează frecvent** PRINCIPIUL INDIVIDUALIZĂRII, **nu organizează în suficientă măsură exersarea îndelungată a principalelor procedee tehnice și nu insistă asupra corectitudinii exercițiilor în toate antrenamentele.** La unele antrenamente ale echipelor se constată o slabă participare a jucătorilor la efectuarea exercițiilor preconizate de antrenor. Jucătorii manifestă adesea tendința de a se sustrage de la eforturi intense și susținute, iar antrenorii nu iau măsurile necesare asigurării unui climat de muncă plin de răspundere.

În domeniul instruirii sînt insuficient utilizate aparatele ajutătoare pentru perfecționarea pregătirii tehnice și fizice.

Un fenomen negativ, cu serioase repercursiuni asupra comportării constant bune a echipelor, inclusiv a celor reprezentative, îl constituie FRECVENTA FLUCTUAȚIE DE FORMĂ A UNOR JUCĂTORI ȘI ECHIPE. **Suciu, Stoicescu, Cuperman, Ghergheli, Ivansuc, Matei, Raksi** etc., sau echipe ca **Steaua, Steagul roșu, Politehnica Timișoara, U.T.A., Jiul Petroșeni** și altele surprind prin evoluții contradictorii de la un meci la altul. Cauzele trebuie căutate în **lipsa de răspundere personală a fotbaliștilor respectivi față de propria pregătire, în lipsa de exigență a secțiilor și antrenorilor, în organizarea și desfășurarea defectuoasă a procesului instructiv-educativ, ca și în tolerarea abaterilor de la cerințele vieții sportive.** Antrenorii nu creează jucătorilor deprinderi tehnico-tactice bine consolidate, automatizate și nu reușesc să creeze echipelor un stil de joc propriu. La toate acestea se adaugă prea frecventele schimbări (uneori de-a dreptul fanteziste) operate în unele formații **(Steaua, C.S.M.S. Iași, U.T.A., Politehnica Timișoara, Dinamo București și altele).**

De aceste lipsuri se fac vinovate și birourile de secție, antrenorii și organele locale și regionale ale U.C.F.S., comisiile de fotbal și colegiile de antrenori, care nu au urmărit cu fermitate aplicarea planului de măsuri existent.

Educația jucătorilor reprezintă o sarcină de mare răspundere ce revine antrenorilor, secțiilor, comisiilor de fotbal precum și federației. Răspunderea jucătorilor față de sarcinile și obligațiile lor nu este încă la înălțime, deoarece educația fotbaliștilor nu se face peste tot în mod corespunzător.

Dacă unele secții cum sînt Știința Craiova, Petrolul Ploiești, Metalul Tr. Severin, Vagonul Arad *și altele se preocupă cu grijă de organizarea și desfășurarea învățămîntului politic cu fotbaliștii, de ridicarea nivelului lor profesional, de organizarea unei activități cultural-educative sistematice, altele neglijează această latură inseparabilă a procesului de antrenament. La numeroase echipe din* orașul București, Baia Mare, din regiunile Oltenia și Dobrogea, *munca educativă în rîndul fotbaliștilor este îngrijorător de slabă, mai ales la echipele de categorie inferioară. Multe birouri de secții și antrenori nu consideră instruirea și educația ca două laturi inseparabile ale procesului de pregătire a sportivilor și cred că altcineva trebuie să se ocupe de educarea fotbaliștilor.*

Cerințele față de jucători sînt foarte slabe, lipsește exigența față de calitatea și cantitatea muncii acestora, față de comportarea lor pe terenul de sport și în viața de toate zilele. În multe locuri exigența a fost înlocuită cu indulgența, trecîndu-se cu mare ușurință peste lipsurile și abaterile jucătorilor. În multe cazuri de abateri se intervine neprincipial, luîndu-se apărarea jucătorilor în cauză. Mai întîlnim jucători care nu manifestă nici un fel de răspundere față de sarcinile profesionale, față de randamentul echipei lor, care caută să-și facă viața cît mai ușoară, fiind preocupați numai de profituri personale.

Din păcate, concepția greșită a unor factori de răspundere din cadrul asociațiilor și cluburilor sportive creează o atmosferă prielnică pentru asemenea stări de lucru.

Slaba muncă de educație se exprimă, de asemenea, prin numeroasele cazuri de comportare nesportivă a jucătorilor în timpul meciurilor, ca proteste împotriva deciziilor date de arbitri, duritați în lupta cu adversarii, atitudine lipsită de respect față de publicul spectator.

Trebuie să fie limpede pentru toți factorii de răspundere din fotbal că oricît de bine ar fi concepută și organizată instruirea, DACĂ FOTBALIȘTII NU MUNCESC ȘI NU DUC O VIAȚĂ SPORTIVĂ EXEMPLARĂ,

(Continuare în pag. 4)